

TÜRKİYE YAKINSAMA EYLEM PLANI (YEP) TASLAĞI

Yakınsama Eylem Planı (YEP), 2030 Gündemi ve Paris Anlaşması hedeflerinin ulusal düzeyde uygulanmasını desteklemek amacıyla, gıda sistemlerinin dönüşümü (GSD) ve iklim eylemi (İE) arasında sinerji sağlanması için tasarlanmış bir uygulama çerçevesidir. Türkiye YEP, sürekli güncellenen bir belge olup, her iki gündemle uyumlu şekilde Türkiye’de sürdürülebilir kalkınmayı teşvik edecek stratejik eylemleri kavramsallaştırmak ve uygulamak için yapılandırılmış bir yaklaşım sunar. YEP dört ana sütundan oluşmaktadır:

- I. Yakınsama vizyonu ve hedefleri,
- II. Temel yakınsama müdahaleleri,
- III. Yakınsama dönüm noktaları ve
- IV. İzleme, değerlendirme ve hesap verebilirlik.¹

ARKA PLAN

2021 Birleşmiş Milletler Gıda Sistemleri Zirvesi (UNFSS), gıda sistemlerinin 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi ile olan bağlantısını vurgulayarak, küresel çapta gıda sistemlerinin dönüştürülmesi için kritik bir dönüm noktası olmuştur. Bu küresel süreç kapsamında Türkiye, Ekim 2021’de “Sürdürülebilir Gıda Sistemlerine Doğru: Türkiye’nin Ulusal Yol Haritası”nı geliştirmiş ve gıda sistemleri dönüşümüne yönelik ulusal önceliklerini ve stratejik eylemlerini belirlemiştir. O zamandan bu yana, politika uyumu, dayanıklılık artırma ve sürdürülebilir tarım uygulamaları odağında yol haritasının uygulanmasına yönelik çalışmalar sürdürülmektedir.

Bu sürecin devamında, 2023 UNFSS+2 Gıda Sistemleri Zirvesi Değerlendirme Toplantısı (Stocktaking Moment) gıda sistemleri dönüşümünün hızlandırılması ve gıda sistemleri ile iklim eyleminin daha güçlü şekilde entegre edilmesi gerekliliğini bir kez daha ortaya koymuştur. Buna karşılık olarak, Birleşmiş Milletler (BM) Gıda Sistemleri Koordinasyon Merkezi, çeşitli ortaklarla birlikte 2024 yılının ortasında Yakınsama Girişimi’ni (CI) başlatarak, ülkelerin tarım-gıda sistemleri dönüşümü ile iklim eylemi arasındaki boşluğu kapatmalarına destek olmayı amaçlamıştır. Türkiye, tarım ve gıdaya yönelik artan iklim kaynaklı riskler nedeniyle, Brezilya, Endonezya ve Kazakistan ile birlikte Yakınsama Girişimi’nin dört pilot ülkesinden biri olmayı tercih etmiştir.

Türkiye'nin Yakınsama Girişimi kapsamındaki taahhütleri doğrultusunda, Tarım ve Orman Bakanlığı, BM kuruluşları ve ilgili paydaşların üst düzey temsilcileri iş birliği yaparak bir eylem planı oluşturmuş ve gıda sistemleri ile iklim eylemi arasındaki temel zorlukları belirlemiştir:

- Tarım sektöründe çalışan ulusal iş gücünün azalması, sürdürülebilirliği tehdit etmektedir.
- Ağırlıklı olarak küçük arazi varlıklarına sahip aile çiftliklerinin yaygın olması ve bu çiftliklerin genellikle yaşlı çiftçiler tarafından işletilmesi, üretkenlik ve nesiller arası geçiş açısından zorluklar yaratmaktadır.
- İşlevsel tarım kooperatiflerinin sayısının sınırlı olması, kolektif hareketi, verimliliği ve pazara erişimi olumsuz etkilemektedir.
- İklim değişikliğinin gıda sistemleri ve üretkenlik üzerindeki olumsuz etkilerinin giderek artması, tarımsal üretimdeki kırılganlıkları derinleştirmektedir.

Türkiye, Yakınsama Eylem Planı (Convergence Action Blueprint) ile bu zorlukları ele alarak, gıda sistemleri dönüşümünü iklim politikalarıyla bütünleştirmeyi, dayanıklılığı artırmayı ve çok sektörlü eylemi harekete geçirmeyi hedeflemektedir.

Türkiye'de, değişen beslenme alışkanlıklarıyla birlikte büyüyen bir nüfus bulunmakta olup, özellikle düşük gelir grupları için çeşitli ve besleyici gıdaya erişim önemli bir husus olarak değerlendirilmektedir. Bu nedenle, gıda sistemlerinin dönüşümü ve iklim eylemleri arasındaki yakınsama için stratejilere tüm yerel yönetimlerin (özellikle iller ve belediyeler) ihtiyaç duyduğu bir ortam oluşmaktadır. Bu yerel stratejiler, merkezi gıda sistemi planlaması ve politikalarının yerelde uygulanmasıyla daha iyi bağlantılar kurularak desteklenmelidir.

Gıda sistemi yönetişimi, ulusal hükümetin strateji ve politikalarını yeterince yansıtmalı ve hem merkezi hem de kırsal ihtiyaçların dikkate alınmasını sağlayarak, farklı sektör ve paydaş ihtiyaçlarını göz önünde bulundurmalıdır. Ayrıca, aşağıdaki hususlara yönelik uzlaşmış sistemlere ve stratejilere ihtiyaç vardır:

- Gıda sistemlerinin dönüşümünün ilerleyişini izlemek,
- Sektörel politikaların daha fazla uyumunu sağlamak,
- Gıda sistemlerinin dönüşümünü değerlendirmek ve ilerlemeyi ortaya koymak için uzlaşmış göstergeler oluşturmak,
- Farklı sektör ve paydaş çıkarları arasında ilgili verilerin açıkça paylaşılmasını sağlamak.

Modern ve dayanıklı gıda endüstrisinin gelişimiyle ortaya çıkabilecek dengesiz ilerlemeye ve tarımsal desteklerin çevresel sürdürülebilirliği ve verimliliği artıracak şekilde reforme edilmesi gerekliliğine dikkat edilmelidir.

SÜTUN 1: VİZYON VE AMAÇLAR

İklim eylemi ve gıda sistemlerine yönelik politika ve uygulamaların hem ulusal öncelikleri hem de taahhütleri yansıtabilecek şekilde daha iyi uyumlaştırılması yoluyla, insanların refahına, çiftçilerin geçim kaynaklarına ve gezegenin sağlığına sürekli olarak katkıda bulunacak şekilde Türkiye'de sürdürülebilir gıda sistemlerine ulaşılmasına katkıda bulunmak.

SÜTUN 2: TEMEL YAKINSAMA MÜDAHALELERİ

Ulusal düzeyde gıda sistemleri ve iklim politikalarının bir araya getirilmesi için kilit öneme sahip müdahale alanları aşağıda listelenmiştir:

1. Gıda sistemlerini iklim eylemiyle yakınlaştırmak için üst düzey bir bakanlıklar arası platform oluşturulması:

Bu platform, farklı bakanlıkların ve paydaşların mevcut politika ve stratejilerinin uyumunu sağlamayı amaçlamaktadır. Ayrıca bu stratejilerin yerel düzeyde uygulanmasını denetler ve gerekli görülen ek kaynakları harekete geçirir.

2. Güncellenmiş veri yönetim sistemleri ile daha etkili karar alma:

Tarım verilerinin kapsamlı bir şekilde haritalandırılması, politika yapıcıların gıda sistemleri üzerindeki etkileri ve riskleri analiz etmesine yardımcı olur. Elde edilen sonuçlar, gıda sistemleri ve iklim eylemi arasındaki etkileşimin optimize edilmesinde tüm uygulama düzeylerinde kullanılır.

Yerel ve ulusal düzeydeki uygulayıcıların gıda sistemleri ile iklim eylemi arasındaki bağlantıları anlaması için yeni bir tarım sayımı yapılır. Bu sayımdan elde edilen veriler, merkezi ve yerel otoriteler arasında bilgi yönetimini ve çiftçiler arasında en iyi uygulamaların paylaşımını sağlamak için paylaşılır.

Mevcut politika ve stratejilerle ilgili izleme ve doğrulama sistemleri geliştirilir. Bu, tarım-gıda sistemlerinin işleyişinin ulusal ve yerel düzeylerde etkin bir şekilde izlenmesini ve iklim değişikliğinin tarım-gıda sistemleri üzerindeki yerel etkilerine yanıt olarak koordineli eylemde bulunulmasını sağlar. İzleme, sözleşmeli çiftçiliğin kapsamını, tarımsal desteklerin kapsamını ve etkilerini, tarımsal gıda sistemleri için hibe dağıtımını ve destekleyici kurumların işleyişini kapsamaktadır.

Güncellenmiş izleme ve doğrulama sistemleri, İl Tarım ve Orman Müdürlükleri tarafından uygulanan saha izleme mekanizmaları temel alınarak inşa edilecektir. Gıda güvenilirliğiyle ilgili artan kamu endişeleri göz önünde bulundurularak, bu konuya yüksek öncelik verilir ve gelişmiş bir izlenebilirlik sistemi oluşturulur.

Veri yönetim sistemleri, ilgili bilgilerin çiftçiler tarafından sahiplenilmesi, onların rızasıyla paylaşılması ve farklı bakanlıklar ve paydaşlar arasında ortak kullanıma açılması amacıyla birlikte çalışabilir hale getirilir.

3. Sürdürülebilir gıda sistemleri için yeterli finansman sağlanması ve uygulama kapasitesinin artırılması:

İklim değişikliğinin etkileri karşısında gıda sistemlerinin dönüşümünü desteklemek için finansman sağlamak, çok aşamalı bir süreç gerektirir. Bu süreç, a) tarım sektörüne yönelik hükümet desteğinin yeniden yapılandırılması ve b) sağlanan desteğin en yüksek genel getiriye sağlayacak şekilde analiz edilmesini içerir.

Çiftçilerin iklim dostu tarım uygulamalarını benimsemek için ihtiyaç duydukları mali kaynaklara erişimini sağlamak amacıyla yenilikçi finansman modelleri ve ortaklıklar keşfedilir. Bu modeller arasında karma finansman ve kamu-özel sektör ortaklıkları yer alır. Fonlar, uygulamalı araştırma ve geliştirme, yeniliklerin geliştirilmesi ve benimsenmesi ile gıda endüstrisinin modernizasyonu için harcanır.

Belediyeler, bankalar ve merkezi hükümet tarafından çiftçilere ve diğer tarım-gıda sistemi paydaşlarına sağlanan finansman, tamamlayıcı faaliyetlerin uygulanmasını destekler.

4. Kırsal yayım hizmetlerinin güçlendirilmesi yoluyla uygulayıcıların, çiftçilerin ve üreticilerin farkındalığının artırılması ve ihtiyaç duydukları desteğe erişmelerinin sağlanması:

Çiftçi örgütlerinin yakın iş birliğiyle çiftçiler, iklim dostu teknolojileri kullanma, yeni destekleyici davranışlar benimseme, karbon fiyatlandırmaya katılım sağlama ve iklim dostu teknolojilerden yararlanma konularında güçlendirilir, bilinçlendirilir ve desteklenir.

Çiftçilerin, iklim değişikliği gerçekleri ve getirdiği değişikliklerle yüzleşmeleri için kendilerini donatan girişim ve programlara katılmaları sağlanır. İklimle ilgili tüm tehlikelere karşı erken uyarıdan, iklim-akıllı tarımsal girdilerin sağlanmasından ve tarım-gıda sistemi ile iklim arayüzü hakkında ilgili bilgilerin paylaşılmasından faydalanabilirler.

Tüm çiftçiler için tarım sigortası programı (TARSİM) kapsamının tam olarak sağlanması yönünde çaba gösterilir.

© Ministry of Agriculture and Forestry of Türkiye

SÜTUN 3: DÖNÜM NOKTALARI (KRONOLOJİK SIRALAMA)

Aşağıda, gıda sistemleri ve iklim eylemi yakınsamasına yönelik yol haritasında belirlenen dönüm noktalarının bir listesi bulunmaktadır:

1. Türkiye'nin Yakınsama Girişimi için karar alma organı olarak üst düzey bir Gıda Sistemleri ve İklim Eylemi Bakanlıklar Arası Yakınsama Platformu oluşturulması
2. Ulusal Koordinatör Ofisi (NCO) liderliğinde ve BM sistemiyle koordinasyon içinde kapsayıcı ve işlevsel bir Yakınsama Grubu oluşturulması. Bu grup, tarım, orman ve çevre, şehircilik ve iklim değişikliği gibi ilgili bakanlıkların politika yapıcılarını, yerel yönetim temsilcilerini, çiftçileri, sivil toplumu, özel sektörü ve akademiye içerir. Grup, her üç ayda bir çalışma toplantıları düzenler ve toplantı raporlarının kamuya açık bir şekilde erişilebilir olmasını sağlar. BM Gıda Sistemleri Koordinasyon Merkezi ve diğer ilgili BM ajansları, gerektiğinde bu toplantılara katılabilir ve grubun Görev Tanımı'nın geliştirilmesine destek sağlayabilir.
3. Yakınsama Grubu, amaçlarını, göstergelerini ve ilerlemeyi izleme sistemlerini belirler.
4. Yakınsama Grubu, Yakınsama Eylem Planı'nın uygulanmasına yönelik ayrıntılı bir plan oluşturur ve her altı ayda bir ilerleme raporu hazırlar.
5. Gıda sistemleri ve iklim eyleminin yakınsamasının, Türkiye'nin 13. Ulusal Kalkınma Planı'na dahil edilmesi.
6. Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programı'nın Tarım ve Gıda bölümüne, Yakınsama Girişimi doğrultusunda Yakınsama Grubu'nun kurulması dahil edilir.
7. Yakınsama Girişimi'nin, Mayıs 2025'te planlanan Tarım ve Orman Şurası'nın gündem maddesi olarak önerilmesi sağlanır.
8. Türkiye'nin Gıda Sistemleri Ulusal Yol Haritası, Ulusal Katkı Beyanları (NDCs), Ulusal İklim Değişikliği Uyum ve Azaltım Stratejileri ve Eylem Planlarının uygulanması, hem gıda sistemlerini hem de iklim eylemi önceliklerini dikkate alan sistem yaklaşımı ile güncellenir.
9. Türkiye'nin gıda sistemi, AB Yeşil Mutabakat hedefleriyle uyumlu şekilde dönüştürülür.

SÜTUN 4: İZLEME VE DEĞERLENDİRME

Türkiye Yakınsama Girişimi'nin izleme ve değerlendirilmesi, ağırlıklı olarak tarım-gıda sistemlerinin işleyişini ve iklim eyleminin uygulanmasını izlemek için mevcut ulusal sistemler aracılığıyla gerçekleştirilir. Ek olarak, Yakınsama Grubu kurulduğunda, çalışmalarına yönelik diğer hedefler, göstergeler ve izleme sistemleri belirlenir.

Takip sistemlerinin tasarımı, gerekirse AB'nin izleme, değerlendirme ve denetim mekanizmalarından rehberlik alınarak yönlendirilir ve şeffaflık ve hesap verebilirliği sağlamak amacıyla uygulanır.

İzleme ve Değerlendirme şu unsurları içerebilir:

- Bakanlıklar arası koordinasyon ve yıllık ilerleme gözden geçirme toplantıları,
- Yıllık bazda sera gazı emisyonlarının izlenmesi,
- Sulama verimliliği ve pestisit kullanımının izlenmesi,
- Tarımdan kaynaklanan sera gazı emisyonlarının azaltılması,
- Tarımda sürdürülebilir su yönetimi uygulamalarının gerçekleştirilmesi,
- Politika ve girişimlerin etkinliğinin düzenli olarak gözden geçirilmesi ve öğrenilen derslerin güncellenmiş stratejilere dahil edilmesi.

1 Yakınsama Eylem Planı, BM Gıda Sistemleri Koordinasyon Merkezi tarafından kolaylaştırılan ve Tarım ve Orman Bakanlığı; Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, BM Kuruluşları, akademi ve diğer paydaşlar dahil olmak üzere ana paydaşların katılımıyla kapsayıcı bir süreçle geliştirilmiştir. Çalıştaydaki tartışmalara, çalıştay öncesinde hazırlanan Arka Plan Belgesi de dahil olmak üzere çeşitli ulusal ve uluslararası raporlar rehberlik etmiştir.

DRAFT CONVERGENCE ACTION BLUEPRINT – TÜRKIYE

The Convergence Action Blueprint (CAB) serves as a practical framework designed to facilitate synergies between food systems transformation and climate action to support the implementation of the 2030 Agenda and the Paris Agreement objectives at national level. The Türkiye CAB is a living document and will be updated periodically. It provides a structured approach for conceptualizing and implementing strategic actions within Türkiye that aligns with both agendas while promoting sustainable development. The CAB is divided into four main pillars, namely:

- I. Convergence vision and objectives,
- II. Key convergence interventions,
- III. Convergence milestones, and
- IV. Monitoring, evaluation, and accountability.¹

BACKGROUND

The United Nations Food Systems Summit (UNFSS) 2021 marked a critical turning point in global efforts to transform food systems, recognizing their centrality to achieving the 2030 Agenda for Sustainable Development. As part of this global process, Türkiye developed its National Pathway—“Towards Sustainable Food Systems: National Pathway of Türkiye” in October 2021—outlining national priorities and strategic actions to drive sustainable food systems transformation. Since then, implementation efforts have been ongoing, with a strong emphasis on policy coherence, resilience-building, and sustainable agricultural practices.

Building on this momentum, the UNFSS+2 Stocktaking Moment (July 2023) reinforced the need to accelerate implementation and strengthen the alignment between food systems transformation and climate action. In response, the UN Food Systems Coordination Hub, together with partners, launched the Convergence Initiative (CI) in mid-2024 to support national efforts in bridging the gap between agri-food systems transformation and climate action. Recognizing the growing climate-related challenges in agriculture and food production, Türkiye elected to be one of the pilot countries for this initiative.

As part of Türkiye's commitment to the Convergence Initiative, senior officials from across the Government of Türkiye, the UN system, and key stakeholders worked collaboratively to establish a blueprint for action, identifying key challenges at the intersection of food systems and climate action:

- The decreasing national labor force in agriculture, affecting long-term sustainability
- The predominance of family farms with small landholdings, often managed by aging farmers, posing productivity and generational renewal challenges
- The limited number of well-functioning agricultural cooperatives, which hampers collective action, efficiency, and market access
- The escalating negative impacts of climate change on food systems and productivity, further exacerbating vulnerabilities in agricultural production

By addressing these challenges through the Convergence Action Blueprint, Türkiye aims to integrate food systems transformation into climate policies, enhance resilience, and mobilize cross-sectoral action for a sustainable future.

Türkiye has a growing population with evolving dietary needs, where access to diverse and nutritious food remains a consideration, particularly for lower-income groups. Strategies for convergent food systems transformation and climate action are needed by all local administrations (specifically provinces and municipalities) given that their food systems are increasingly affected by climate change. These localized strategies should be complemented reflected in better connections between central food systems planning and policies and their implementation at local levels.

Food system governance should adequately reflect the strategies and policies of the national government while taking varied sectoral and stakeholder interests into account ensuring that both central and rural needs are considered.

There is also a need for agreed systems and strategies:

- for tracking progress of food systems transformation,
- for greater coherence of sectoral policies,
- for agreed indicators to assess and demonstrate progress of food systems transformation, and
- for the open sharing of relevant data between different sectoral and stakeholder interests.

Attention should be given to the uneven progress with the advancement of a modern and resilient food industry and the need to reform agricultural subsidies to enhance environmental sustainability and efficiency.

PILLAR 1: VISION AND OBJECTIVES

Contribute to the achievement of sustainable food systems in Türkiye, in ways that contribute, on a continuing basis, to the well-being of people, livelihoods of farmers and the health of the planet, through the better alignment of policies and practices for climate action and food systems, in ways that reflect both the national priorities and commitments.

PILLAR 2: KEY CONVERGENCE INTERVENTIONS

The following non-exhaustive list of intervention areas were identified as key for the convergence of food systems and climate policies at the national level:

1. The establishment of a high-level inter-Ministerial platform to converge food systems with climate action:

This interministerial platform seeks to ensure coherence across the existing policies and strategies of different ministries and stakeholders. It also oversees the implementation of these strategies at the local level, and mobilizes any additional resources that are deemed to be necessary.

2. More effective decision-making through updated data management systems:

An extensive process of agriculture data mapping is undertaken to assist policymakers by providing both impact and risk analysis of food systems. The results help to optimize the interplay of work on food systems with climate action and are used at all levels of implementation.

To ensure that the interlinkages between food systems and climate action are understood by practitioners at the local and national levels, a new census on agriculture is conducted. The data from the census are shared among central and local authorities with a view to ensuring efficient knowledge management and the sharing of best practices among farmers.

Monitoring and verification systems that relate to existing policies and strategies are upgraded. This ensures that the functioning of agrifood systems is effectively monitored at national and local levels and that coordinated action is taken in response to the localized impacts of climate change on agrifood systems. Monitoring covers the extent of contract farming, the extent and impacts of agricultural subsidies, the distribution of grants for agrifood systems, and the functioning of supporting institutions.

The upgraded monitoring and verification systems will be built on the field monitoring mechanisms implemented by Provincial Directorates of Agriculture and Forestry. Given the increasing public concerns about food safety, this issue is given high priority. This leads to the development of an enhanced traceability system.

Systems for data management are made inter-operable and brought together in ways designed to ensure that relevant information, as well as raw data, are owned by farmers, shared with their consent, and co-utilized by different ministries and stakeholders.

3. Ensure adequate financing and sufficient means and implementation for sustainable food systems.

Securing the finance needed to support food systems transformation in the face of changing climate requires a multi-stage process, including a) the repurposing of government support to the agriculture sector and b) the analysis of how support is used to ensure the highest possible all-round return on investment.

Innovative financing schemes and partnerships are explored with a view to ensuring that farmers can access the funds they need to adopt climate smart agriculture practices. Options being examined include blended finance and public-private partnerships. Funds are spent on applied research and development, development and adoption of innovations and modernization of the food industry.

This includes efforts to ensure that finance provided for farmers and other agrifood system stakeholders - including grants made available through municipalities, banks, and central government - supports the implementation of complementary activities.

4. Raising the awareness of practitioners, farmers and producers through strengthening the rural extension services, enabling them to access the support they need

Through close engagement of farmer organizations, farmers are empowered, sensitized and supported as they use climate-smart technologies, adopt new supportive positive behaviors, and participate in carbon pricing.

They are enabled to participate in initiatives and programs that equip them to face climate change realities and their impacts. They are able to benefit from early warning of all climate-related hazards, the provision of climate-smart agricultural inputs, and the sharing of relevant information about the agrifood system and climate interface.

Efforts are taken to ensure full coverage of the agriculture insurance scheme (TARSIM) for all farmers.

PILLAR 3: MILESTONES (IN CHRONOLOGICAL ORDER)

The following non-exhaustive list of milestones were identified as key complementary milestones in the road to food systems and climate action convergence.

1. A high-level Food Systems and Climate Action Interministerial Convergence Platform is established as the decision-making body for Türkiye's Convergence Initiative.
2. An inclusive and functional Convergence Group is established, led by the National Convenor Office (NCO) in coordination with UN system in Türkiye, coordinated by the FAO and the Office of the UN Resident Coordinator. This group includes policymakers from relevant ministries (such as agriculture and environment), representatives of local administrations, farmers, civil society, the private sector, and academia. The group convenes working meetings at least every three months, ensuring meeting reports are publicly accessible. The UN Food Systems Coordination Hub and other relevant UN agencies will participate in these meetings and support the development of the group's Terms of Reference when needed.
3. The Convergence Group identifies its objectives, as well as indicators and systems for tracking progress.
4. The Convergence Group establishes a detailed plan for the implementation of the CAB, reporting on progress at six-month intervals.
5. The convergence of food systems and climate action is incorporated within Türkiye's 13th National Development Plan.
6. The Convergence Group and Initiative is included in the agriculture and food section of the "Presidential Annual Program".
7. Ensure that the Convergence Initiative is proposed as an agenda point in the Agriculture and Forestry Council meeting planned for May 2025.
8. Türkiye's food systems national pathway, Nationally Determined Contributions (NDCs), implementation of its national climate change adaptation and mitigation strategies and action plans are updated using systems- approaches that ensure consideration of both food systems and climate action priorities.
9. Türkiye's food system is transformed in ways that align with ambitions for the EU Green Deal.

PILLAR 4: MONITORING AND EVALUATION

Monitoring and evaluation of Türkiye's Convergence Initiative is conducted mostly through existing national systems for monitoring the function of agrifood systems and implementation of climate action. In addition, as the Convergence Group is established, it identifies other targets for its work, as well as indicators and systems for tracking progress.

The design of monitoring systems is guided, as necessary, by the EU's monitoring, evaluation and audit mechanisms, and implemented in ways that ensure transparency and accountability.

Monitoring and evaluation can include, for example:

- Inter-ministerial coordination and annual progress review meetings.
- Monitoring greenhouse gas (GHG) emissions on an annual basis.
- Monitoring irrigation efficiency and pesticide use.
- Reduction in GHG emissions from agriculture.
- The achievement of sustainable water management practices in agriculture.
- Regular reviews of the effectiveness of policies and initiatives, incorporating lessons learned into updated strategies.

1 The CAB was developed through an inclusive process facilitated by the UN Food Systems Coordination Hub with the participation of the main stakeholders, including the Ministry of Agriculture and Forestry, the Ministry of Environment, Urbanization and Climate Change, UN agencies, academia and other stakeholders. The discussions in the workshop were guided by several national and international reports, including the background document prepared prior to the workshop.